

Palkittu Buchholz on luonut karismaattisen rikostutkijan

Simone Buchholz:

Verikuu

Suomentanut
Anne Kilpi.
272 sivua.
Kustantamo
Huippu 2020.

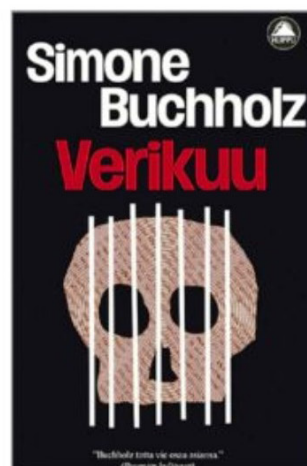
● Hampurin syyttäjänvirastossa työskentelevä Chastity Riley saapuu lukijoiden iloksi jo kolmannen kerran. Riley sählää ihmissuhteissaan ja astuu välillä korkin päälle. Hän on kuitenkin tiukka ja osaava rikostutkija.

Verikuussa Riley selvittää, kuka pieksee kustannustalon työntekijöitä ja sulkee heidät alastomana häkkiin kadun varteen.

Simone Buchholz kirjoittaa hienosti. Hurjasta alkuasetelmasta huolimatta raakuuksilla ei mässäillä. Tekstissä on vain kaikki tarpeellinen, mutta silti rivien välissä on rutkasti ajateltavaa ja mustaa huumoria.

Henkilöt ovat uskottavia ja kirjojen rakenne on poikkeuksellisen herkullinen.

Ylöjärveläinen pienkustantamo Huippu tekee kulttuurityötä kääntäessään Suomen markkinoille saksalaista rikoskirjallisuutta, joka syyttä on jäänyt nordic noirin jalkoihin.

INTENSIIVISIN

SIMONE BUCHHOLZ

Verikuu

Huippu

Syksyiseen aamuun normaalin kehnovointisena heräävä syyttäjä Chastity Riley kohtaa jälleen epänormaalin rikoksen tasokkaan dekkarisarjan kolmannessa suomennoksessa *Verikuu*. Hampurilaisen kustantamon henkilöstöpäällikkö makaa häkissä alastomana ja taju kankaalle pahoinpideltynä firman toimitalojen edessä – ja pahempaa seuraa.

Saksan dekkaripalkinnon kahdesti voittanut **Simone Buchholz** taitaa intensiivisen kerronnan, joka porautuu heti persoonien ajatuksiin ja tunteisiin. *Verikuussa* syyttäjä Riley saa uuden työparin, kun Ivo Stepanovic osavaltion rikospoliisista selvittää hänen rinnallaan syyllisen henkilöllisyyttä.

Pekka Jäntti

Aamulehti 7.10.2020

Keskisuomalainen 17.10.2020

Tässä dekkarissa on loppuun asti hiottu kirjoitustyyli

■ Saksalainen dekkarisarja on saanut jatkoa. Onneksi mutalainen Huippu-kustantamo suomentaa palkittua sarjaa.

SAKSAN HAMPURIIN sijoittuva *Verikuu* kertoo miehistä, jotka joutuvat alastomina ja pahoinpideltyinä häkkiin, toimistonsa eteen kaikkien tuijotettaviksi.

Tapauksia tutkii päähenkilö, syyttäjä Chastity Riley ja tämän uusi työpari Ivo Stanovic.

lopputuotoshan on aina miellyttävää luettavaa. Sujuvaa. Koska luen paljon dekkareita, on hyvä, että genressisään mahtuu paljon keskenään erilaisia kirjoja. Toiset ovat jännittäviä tai raakoja, toiset erityisen kiinnostavia, osassa on hyvät hahmot ja miljöö ja niin edelleen.

Sujuvaa luettavaa

Olen nyt lukenut kaikkikolme suomennettua Chastity Riley -sarjan dekkaria, ja tämä on niistä mielestäni paras.

Kyse on etenkin kirjoitus-tyylistä.

Tuntuu, että kirjailija on saanut viritettyä oman tyylinsä huippuunsa, ja sellainen

Ei mitään turhaa

Chastity Riley -sarjan kirjat eivät ole huippujännittäviä, ja miljöö on aika synkkä. Tässäkin kirjassa sataa. Myös Chastityn rakkain harrastus, ryppääminen, tekee kirjoista melko mollivoittoisia.

Silti kirjat haluaa lukea, koska kirjailijan kirjoitustyyli

on niin piristävä ja omanlaisensa. Buchholzilla on myös taito karsia pois kaikki epäoleellinen. Juoni etenee.

Myös Chastityn yksityiselämä kiinnostaa, ja yksityiselämään onkin tässä osassa tulossa muutoksia.

Chastity Riley -kirjat on suomentanut ja kustantanut Mutalassa sijaitseva kustantamo Huippu. Hyvä niin, sillä muuten Suomessa ei päästäisi lukemaan tätä kirjasarjaa, joka on Saksassa moneen kertaan palkittu.

Tältä näyttää Verikuun etukansi. Kirjan alkuteos Beton Rouge palkittiin Saksassa Stuttgartin dekkaripalkinnolla ilmeistymisvuotensa (2017) parhaana ta- lousdekkarina.

YU Iiria Lehtinen

Kuvassa kirjan kirjoittaja Simone Buchholz. (Kuva: (c) juergenbauer.com.)

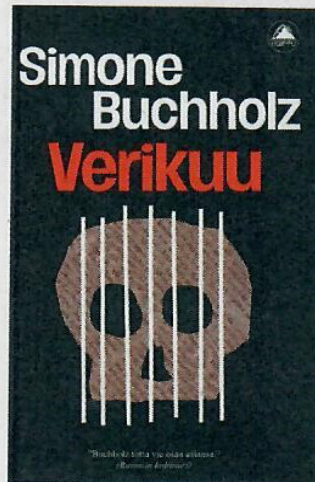
Kirjat haluaa lukea, koska kirjailijan kirjoitustyyli on niin piristävä ja omanlaisensa.

Kloroformilla vai ilman?

Suuren kustantamorakennuksen edestä löytyy häkkiin teljettynä yrityksen henkilöstöpäällikkö – alasti, tiedottomana ja pahoinpideltynä. Kolmen päivän kuluttua samassa paikassa on taas häkki, ja nyt siellä on yrityksen sanomalehtiosaston johtaja.

Onko Saksassa vuoden 2017 parhaana palkitussa talousdekarissa kyse mielensä pahoittaneen työntekijän kostosta vai sittenkin jostain muusta?

Saksalainen kirjailija **Simone Buchholz** punoo *Verikuussa* kiharaisia juonikuvioita, joita syyttäjä Chastity Riley selvittää.

● Simone Buchholz: *Verikuu*. Kustantamo Huippu. 2020. 272 s.

Taloustaito 4.11.2020

himpine apulaisineen tarttuu tapaukseen uudelleen, sillä murhasta aikoinaan epäilty mies on hävinnyt.

Kahden koukeroisen rikosjutun selvittely vähän hajottaa romaanin rakennetta, mutta hyvä kertoja osaa tarjota tarinansa siten, ettei lukija harmistu.

Muuan romaanin ansioita on, että tutkinnan ohessa vilautetaan poliisityön arkista todellisuutta. Virkavaltaa tarvittaisiin muuallakin: vanhuksilta viedään tai yritetään napata luottokortteja ja autoja kaupitellaan luvattomasti ruohikkopientareilla.

Boothin oiva kirjasarja johdattaa kaivelemaan lisätietoa Peak Districtistä ja vaeltelemaan kartalla. Näin kirjailija koukuttaa lukijoitaan. Mutta Boothin sarjaa on kiehtovaa lukea myös sen päähenkilön komisario Ben Cooperin vuoksi, sillä Cooperin fiilistelevä kiintymys kotiseutuunsa on niin liikuttavaa. Hänen voisi kuvitella kohta innostuvan ja todistavan naiivin kiihkeästi, että Peak District on maailman paras paikka.

Kyösti Pienimäki

Ihmisiä häkissä

Simone Buchholz: Verikuu

(*Beton Rouge*, 2017)

Suom. Anne Kilpi. Huippu 2020.

271 s.

Romaanin lähtökohta on kekseliäs. Edellisen yön sateen jäljet eivät ole vielä ennättäneet haihtua, kun suuren Hampurissa sijaitsevan kustantamorakennuksen edestä löytyy häkkiin teljettynä yrityksen henkilöstöpäällikkö - alastomana, tiedottomana ja pahoinpideltynä. Kolmen päivän kuluttua samassa paikassa on jälleen häkki, ja tällä kertaa sisällä on yrityksen sanomalehtiosaston johtaja.

Syyttäjä Chastity Riley ja hänen uusi, arvoituksellinen työparinsa Ivo Stepanovic uskovat jonkun työn-

tekijän haluavan kostaa esimiehilleen: henkilöstöä on irtisanottu vuosien ajan samalla, kun johtohenkilöt ovat täyttäneet taskunsa muhevilla bonuksilla. Pian kuitenkin selviää, että uhreja yhdistää muukin kuin työpaikka, ja samassa yrityksen hallituksen puheenjohtaja katoaa.

Verikuu on moninkertaisesti palkitun saksalaisen Simone Buchholzin (s. 1972) kolmas suomennettu romaani. Se palkittiin Saksassa Stuttgartin dekkaripalkinnolla ilmestymisvuotensa 2017 parhaana talousdekkarina. Menestyskäs Chastity Riley -sarja on tuonut Buchholzille kahdesti Deutscher Krimi Preis -palkinnon.

Sankt Paulissa Hampurissa asuva Buchholz kulkee romaanissa paljolti omilla kulmillaan. Teokset kulkevat nimikkeen Hampuri Noir alla. Ei ihme. Kirjailija on onnistunut sijoittamaan Hampurin kivisiä katuja ja rosoista elämää ihmisineen romaaninsa lauseisiin, nykypäivän yrityselämästä puhumattakaan. Kaupunki henkii paikoin romaanin sivuilta niin kuin kunnan noirin pitääkin.

Parhaimmillaan teos on silti palatessaan tutkinnassa tekojen syihin ja menneisyyteen. Aihe ja syyt eivät ole mitenkään ainutlaatuisia, mutta tehokkaasti Buchholz onnistuu löytämään lukijasta tekojen taustalla olevan samastumisen tunteen. Itse huomasiin ujuttautuneeni kunnolla yhden romaanihahmon kokijan nahkoihin. Se on mielestäni hyvä saavutus kirjoittajalta.

Juoni ei älykkydestä huolimatta ole äärimutkikas eikä loppukliimaksi ehkä tarkoituksellisesti se kaikkein hurjin. Toimintarysäyksen kanssa tällä ei ole mitään tekemistä. Laatu voi tavoitella myös muilla keinoilla.

Buchholzin teos on kaunokirjallisesti kiinnostava, ja tulen mielelläni lukemaan myös muut kirjailijan romaanit. Suomennettavaa riittää, sillä Chastity Riley -sarjaa on ilmesty-

nyt alkuperäiskielellä jo yhdeksän romaanin verran. Jostain syystä tämä kolmas suomennos on sarjan seitsemäntenä alkukielellä julkaistu osa.

Markus Ahonen

Mielet vereslihallalla

Arne Dahl: Vapaus

(*Friheten*, 2020)

Suom. Kari Koski. Into 2020. 374 s.

Ruotsalaisen Arne Dahlin uusi dekkarisarja – Sam Bergeristä ja Molly Blomista kertova – on sekin ehtinyt jo neljanteen osaansa. Dahl ei sarjassaan sääli edes päähenkilöitään, jotka joutuvat käymään läpi niin pinaavia koettelemuksia, että ne vaikuttavat myös heidän keskinäisiin väleihinsä. Niinpä aikaisempien osien tapahtumien jäljiltä Blom on ottanut etäisyyttä entiseen elämäänsä, kun taas Berger on omansa kanssa pahasti hukassa.

Ystävän suosituksesta Berger kääntyy psykoterapeutin puoleen, mistä tuntuukin olevan hyötyä. Psykologin kautta hänen turvallisuusalan yrityksensä saa myös uuden, rahakkaan toimeksiannon, sillä yksi tämän asiakkaista on siepattu. Tapaus johdattaa Bergerin syvälle kohti pahuuden ydintä, itämafian ja sen harrastaman ihmiskaupan ja muun rikollisuuden maailmaa.

Dahl on paitsi kirjailija myös kirjallisuuden tutkija, kriitikko ja toimittaja, joten ei ole ihme, että hänen kerrottansa on kirjallisesti monellakin tapaa laadukasta. Siitä huolimatta romaanit ovat myös dekkareina taitavia. Nytkin juoni on varsin jännittävä ja vauhdikas ja sen käänteet onnistuvat yllättämään kokeneenkin lukijan. Loppuratkaisun jälkeinen koukku houkuttelee lukijaa seuraavan osan pariin.

Sam Berger on kokenut paljon, mutta silti hän päättyy nyt tilanteeseen, josta hän joutuu toteamaan, et-